

δακτυλίδια, καὶ εἰς ἄλλα χρήσιμα ἢ κοσμητικὰ σκευή, ἐκ τῶν σκληροτέρων οὐσιῶν τῆς φύσεως συνιστάμενα· ἐπὶ τῶν πετρῶν αὐτῶν εἶναι γεγλυμμένα γράμματα καὶ διάφοροι εἰκόνες· τὰς δὲ γλυφὰς ταύτας ἐμποροῦν νὰ διατηρήσωσιν, ὅταν ἦναι κεκρυμμένα εἰς ὑποβρύχια στρώματα, ὅσον καιρὸν ὁ κρύσταλλος διατηρεῖ τὸ φυσικὸν τοῦ σχῆμα.

Τῶντι, λάφυρα ἐκ παντὸς αἰῶνος καὶ παντὸς ἔθνους, πολλὰ καὶ πολυτελῆ, ἔχει κεκρυμμένα εἰς τὰ βάθη τοῦ ὠκεανῶς, μαρτύρια εἰς μέλλοντας ἀπομεμακρυσμένους αἰῶνας τῶν ἐπὶ γῆς προὔπαρξάντων.

ΗΜΙΜΑΘΕΙΑ.

ΜΑΘΗΜΕΝΟΙ εἰς τὰ θυμιάματα καὶ τὰς προσκυνήσεις τῆς ἀπαιδευσίας ὀλίγοι τινὲς κακῶς γραμματισμένοι ἀλαζόνες, σπουδάζουσι νὰ διώξωσι τὴν φιλοσοφίαν, μόνην ἱκανὴν νὰ δεῖξῃ τὴν ὀρθὴν μέθοδον τῆς παιδείας, ποτὲ μὲν αὐτὴν κατηγοροῦντες ὡς ἐναντίαν τῆς θρησκείας, ποτὲ δὲ τοὺς ἐπαινέτας αὐτῆς κηρύττοντες ὡς ἀθρησκούς. Δὲν ἤθελαν εἰσδαί εὐτυχέστεροι καὶ τιμιώτεροι ἄνδρες, ἐὰν ὁμοῦ μὲ τὴν ἀπαιδευσίαν εἶχαν καὶ τὰ ἤθη τοῦ Βολισσινῶν ἱερέως, ὅστις ἐδειξεν ὅτι ὀλιγώτερον κακὸν εἶναι ἢ ἀμάθεια παρὰ τὴν ὁποίαν αὐτοὶ ἐδιδάχθησαν κακὴν καὶ ἀμέθοδον παιδείαν·

Εἶναι, φίλε, βέβαιον, ὅτι μεταξὺ τῶν ἀπαιδευτῶν εὐκολώτερον εὐρίσκει τις ἄνθρωπον χρηστὸν, παρὰ τῶν ὅσοι χωρὶς μεθόδου ὀρθὴν ἐπαιδεύθησαν. Τὸ αἷτιον εἶναι ὅτι ὁ παντάπασιν ἀπαιδευτος ὁμοιάζει τὸν παντάπασιν τυφλόν· καὶ, ἂν ἡ φύσις δὲν τὸν ἐκτισεν ὀλοτέλα ἠλίθιον, φοβούμενος τὴν πτώσιν, ἡσυχάζει εἰς τὸ σκότος. Ἐξεναντίας, ὁ κακῆς καὶ ἀμεθόδου παιδείας μέτοχος, φανταζόμενος ὅτι βλέπει πλέον τῶν ἄλλων, τολμᾷ νὰ περιπατῇ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν σκοτίαν. Ἐὰν κατὰ δυστυχίαν κρατῇ εἰς τὰς χεῖρας καὶ βακτηρίαν, συντρίβει ὅτι τὸν ἀπαντήσῃ, νομίζων ὅτι εἶναι περικυκλωμένος ἀπὸ παντὸς εἶδους καὶ πάσης μορφῆς δαίμονας, χωρὶς κἂν νὰ ὑποπτεύεται, ὅτι ἀρρώσκει ἢ κεφαλή του, καὶ οἱ δαίμονες δὲν εἶναι περίγυρα, ἀλλὰ κατοικοῦν εἰς αὐτὴν τοῦ τὴν ψυχῆν.—ΚΟΡΑΗΣ.

ΤΑ πλοῦτη μᾶς ἐνισχύουσι ν' ἀγαθοποιῶμεν· ἀλλὰ, διὰ νὰ πράττωμεν τὸ ἀγαθὸν μὲ κοσμιότητα καὶ χάριν, χρειάζεται τι, τὸ ὁποῖον ὁ πλοῦτος δὲν παρέχει· ἀκόμη καὶ τὰ πλέον οὐτιδανὰ πράγματα ἐμποροῦν νὰ χαρίζονται εἰς τρόπον, ὥστε νὰ μὴ φαίνωνται οὐτιδανὰ. Οἱ Μεγαρεῖς ἐπολιτογράφησαν τὸν Ἀλέξανδρον· τοιαύτη προσφορά ἔκαμε τὸν κοσμοκράτορα νὰ μειδιάσῃ· ἀλλ' ἐδέχθη εὐγνωμόνως τὸ τεκμήριον τοῦτο τοῦ σεβασμοῦ των, ἀφοῦ ἔμαθεν ὅτι οὐδὲνα ποτὲ εἶχαν τιμήσειν οὕτως εἰμὴ τὸν Ἡρακλέα καὶ αὐτόν.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ τινὲς, τῶν ὁποίων καὶ οἱ ἐχθροὶ εἶναι ἀξιολύπητοι, καὶ οἱ φίλοι πολὺ μᾶλλον.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΓΥΠΩΝ.

ΚΑΤΑ τὴν γνώμην πολλῶν, τὰ ζῶα ἐμποροῦν νὰ φανερώσωσι εἰς ἄλληλα τοὺς διαλογισμοὺς των. Ὅτι μὲν ἐκφράζουσι γενικὰ αἰσθήματα, εἶναι βεβαίωτατον· πᾶν ζῶον, ἤχους προφέρων, ἔχει ἄλλην φωνὴν διὰ τὴν εὐχαρίστησιν, καὶ ἄλλην διὰ τὸν πόνον. Οἱ λαγωνικοὶ εἰδοποιοῦνται συναλλήλως ὅταν ὀσφρανθῶσι κυνήγιον· ἢ ὄρνις καλεῖ τοὺς νεοσσοὺς κλώζουσα, καὶ προφυλάττει αὐτοὺς ἀπὸ κίνδυνον ἀνακράζουσα.

Παρατηρήθη ὅτι μεταξὺ τῶν ἀλόγων ζῶων τὰ πτηνὰ ἔχουσι τὴν ποικιλωτέραν φωνήν· τῶντι, διὰ νὰ κοινοποιῶσι τὰς ὀλίγας χρείας τοῦ ἐνστιγματικοῦ βίου των σχεδὸν ἐξαρκεῖ τῶν ἤχων αὐτῶν ἢ ποικιλία. Εἰς τὰς κραυγὰς τῶν πτηνῶν ἢ περιέργεια ἢ μᾶλλον ἢ δεισιδαιμονία ἐστάθη πάντοτε προσεκτικὴ· πολλοὶ ἐσπούδασαν τὴν διάλεκτον τοῦ περωτοῦ φύλου, καὶ τινες μάλιστα ἐκαυχῆθησαν ὅτι ἐνόουν αὐτήν.

Οἱ ἐμπειρότεροι ἢ θαρραλέωτεροι διερμηνευταὶ τῆς τῶν ὀρνίθων συνομιλίας εὐρέθησαν κοινῶς μεταξὺ τῶν φιλοσόφων τῆς Ἀνατολῆς, εἰς χώραν, ὅπου ἢ γαλήνη τοῦ ἀέρος καὶ ἢ γλυκύτης τοῦ κλίματος ἐκλύουσι πολλάκις εἰς ἀγροὺς καὶ εἰς δάση τοὺς ἀνθρώπους. Ἄλλὰ τὸ γινόμενον εἰς τινὰς τόπους ἀπὸ ἰδιαιτέραν εὐκαιρίαν ἐμπορεῖ νὰ γένη ἀλλαγῶ ἀπὸ ἰδιαιτέραν ἐπιμέλειαν.

Βοσκὸς τῆς Βοσνίας, μακρὸν χρόνον εἰς τὰ δάση διατρίψας, ἔμαθε τὴν γλῶσσαν τῶν πτηνῶν· τοῦλάχιστον, μετὰ πλείστης πεποιθήσεως διηγεῖτο πολλάκις τὰ ἐφεξῆς, τῶν ὁποίων ὁμοῦς ἀφίνομεν τὴν ἀξιοπιστίαν εἰς τὴν κρίσιν τῶν πεπαιδευμένων. Ἐνῶ, λέγει, ἔκαθήμεν ἐντὸς κοίτης πέτρας, βλέπων τὰ εἰς τὴν κοιλάδα βόσκοντα πρόβατά μου, ἤκουσα δύο γύπας ἀμοιβαδὸν κράζοντας ἐπὶ τῆς κορυφῆς βράχου. Ἀμφοτέρων αἱ κραυγαὶ ἦσαν πρόθυμοι καὶ σπουδαῖαι. Περιέργεια μ' ἐκυρίευσε ἀμέσως, καὶ παραιτήσας δι' ὀλίγην ὥραν τὴν φροντίδα τοῦ ποιμνίου μου, ἀνέβην βραδέως καὶ σιωπηλῶς ἀπὸ κρημνοῦ εἰς κρημνὸν, μεταξὺ τῶν θάμνων κεκρυμμένος, ἕως οὗ εὐρῆκα κοιλότητα, ὅπου ἠδυνάμην καθήμενος ν' ἀκούω χωρὶς μήτε νὰ ἐνοχλῶμαι, μήτε νὰ ἐνοχλῶ.

Μετ' ὀλίγον ἐβεβαίωθην ὅτι ἐμελλὰ νὰ πληρωθῶ καλά διὰ τὸν κόπον μου· διότι μία γύψ, μὲ ἠλικίαν καὶ φρόνησιν, καθήμενη ἐπὶ τινος γυμνῆς ἄκρας, ἐδίδασκε τοὺς περιστῶτας νεοσσοὺς τίνι τρόπῳ νὰ πορίζονται τὰ ἀναγκαῖα, μὲ τὸ τελευταῖον τοῦτο μάθημα προετοιμάζουσα τοὺς φιλάτους υἱοὺς καὶ θυγατέρας τῆς νὰ ἐξέλθωσιν ἐλεύθεροι καὶ αὐτεξούσιοι εἰς τὰ ὄρη καὶ τοὺς οὐρανοὺς.

Ἐτένα μου, εἶπεν ἡ γύψ, αἱ παραγγελίαι μου τόσον δὲν σᾶς χρειάζονται, ἐπειδὴ καλῶς γνωρίζετε τὰς πράξεις μου· μὲ ἴδετε ν' ἀρπάξω τὴν ὄρνιθα ἐκ τῆς αὐλῆς τοῦ γεωργοῦ, μὲ ἴδετε νὰ πιάνω τὸν λαγῶν εἰς τοὺς θάμνους, καὶ τὸ ἐρίφιον εἰς τὴν βοσκήν· γνωρίζετε πῶς νὰ ἐμπήγετε τοὺς ὄνυχας, καὶ νὰ ἴσσταθ-